

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
Närings-, trafik- och miljöcentralen

Förslag till plan för hantering av översvämningsrisker i Kyro älvs avrinningsområde

Respons från samrådet 1.10.2014–31.3.2015

Planens struktur och planeringsprocessen

Ställningstagande:

Räddningsverket i Södra Österbotten och Österbottens förbund konstaterar att förslagen till planer för hantering av översvämningsriskerna är välberedda, övergripande och tydligt skrivna. Även enligt medborgarresponsen är åtgärdsförslagen och kartorna som finns i planen tydliga.

Trafikverket konstaterar att planerna har tung struktur. Trafikverket föreslår att planen komprimeras och processbeskrivningarna flyttas över i en bakgrundsrapport och att ansvarsparterna framförs tydligt.

Österbottens räddningsverk konstaterar att planerna är välgjorda och motiverade och att de främjar även räddningsverkets riskhantering. Räddningsverket önskar att kartbilderna över de olika avrinningsområdena skulle ha samma innehåll.

MTK Södra Österbotten anser att planeringsprocessen har varit öppen och bedrivits på bred bas. Handlingarna är tydliga och förståeliga.

Miljöskyddscentralen vid NTM-centralen i Södra Österbotten konstaterar att multikriterieanalysen har medfört att planeringsprocessen har försetts med värdefull möjlighet till deltagande och växelverkan. Miljökonsekvensernas betydelse skulle ha kunnat föras fram mera, men bedömningen uppfyller huvudsakligen innehållskraven i SMB-lagen och förordningen.

Vapo Oy konstaterar att planen ger en god grund för att uppnå målen för hantering av översvämningsriskerna. Åtgärdsplaneringen bör utföras i samarbete med områdets aktörer, vilket gör att de olika markanvändningsformerna då blir beaktade. Vapo deltar gärna i planeringsarbetet även i fortsättningen.

Bemötande:

Översvämningsgruppen konstaterar att planen och planeringsprocessen delvis har varit tunga, eftersom lagen om hantering av översvämningsrisker 620/2010 och den kompletterande förordningen 659/2010 förutsätter att otaliga olika helheter inklusive motiveringar framförs i planen. För att förena planerna för olika avrinningsområden och för att förbättra inbördes jämförelse har en riksomfattande botten till riskhanteringsplan gjorts upp, vilken delvis har kompletterat planen. I planen beskrivs processen för utarbetning av planerna och valet av åtgärder så noggrant som möjligt i syfte att förbättra deltagandets transparens. Enligt den riksomfattande modellen framförs den nu som en del av riskhanteringsplanen. Syftet med planen för hantering av översvämningsriskerna är att ge en bild av områdets nuvarande och framtida översvämningsrisker samt att motivera åtgärderna som har framförts i planerna. En övergripande plan tjänar detta syfte. De egentliga projektplanerna för åtgärderna kan således ha lättare struktur. I de följande riskhanteringsplanerna som ses över fram till år 2021 ska man försöka klarlägga och framföra åtgärdsförslagen bättre än nu och lätta upp riskhanteringsplanens struktur.

I förvaltningsplanen för Kumo älvs-Skärgårdshavets-Bottenhavets vattenförvaltningsområde som varit föremål för samråd samtidigt som förslagen till planer för hantering av översvämningensriskerna samt i åtgärdsprogrammet för Kyro älv har man fokuserat på att främja åtgärder som gör vattenkvaliteten bättre.

Översvämninggruppen konstaterar att kartbilderna över de olika avrinningsområdena som finns i riskhanteringsplanerna i mån av möjlighet ska försöka ändras så att de får samma innehåll.

Översvämninggruppen konstaterar dessutom att planeringen av åtgärderna genomförs i samarbete med aktörerna i området.

Översvämningsskarteringar

Ställningstagande:

MTK Södra Österbotten konstaterar att kartorna över översvämningensriskerna är informativa och nyttiga.

Invallningsbolaget i Kyro älvs nedre lopp konstaterar att höjningen av riksväg 8 förutsätter snabbt noggrannare utredningar och skarteringar av översvämningensrisken i syfte att utreda vattnets spridning.

Korsholms kommun anför att de objekt, där översvämningar återkommer oftare än en gång på 250 år, borde skarteras noggrannare.

Enligt Ilmajoki kommun borde det göras upp aktuella kartor över flödesprognosen i syfte att effektivisera markanvändningsplaneringen. I kartorna skulle även vägarnas uppdämmande effekt beaktas. Som exempel nämns 3D-modellen och animationen som har gjorts upp över områdena längs Kumo älv.

Storkyro kommun anför att samhället bör delta ekonomiskt i minimeringen av vattendragsriskerna.

Bemötande:

Översvämninggruppen konstaterar att noggrannare skartering av objekt med översvämningensrisk är viktigt och att den förser den fortsatta planeringen med mer detaljerad och noggrannare information som å sin sida bidrar till planens noggrannhet.

Översvämninggruppen konstaterar att effekterna av höjningen av riksväg 8 bör granskas i samband med det aktuella projektet. Noggrannare skartering av översvämningarna är här en möjlig åtgärd. I synnerhet i Korsholm och i Ilmajoki finns rikligt med jämna och låglänta markområden där noggrannare översvämningsskartering rekommenderas. Inom ramen för sina anslag kan NTM-centralen hjälpa till att låta utföra dylika utredningar och ge sakkunnig hjälp.

Översvämninggruppen anser det vara viktigt att noggrannare skartera skadeobjekten i områdena med betydande översvämningensrisk såsom t.ex. utredning av golvhöjderna och riskerna för att källare bli översvämmade.

Översvämninggruppen konstaterar att det är viktigt att utveckla strömningsmodellerna och översvämningsskarteringarna. I de nuvarande strömningsmodellerna kan man inte ännu särskilt väl observera hur översvämningen avancerar i fråga om tid t.ex. i granskningen av hur vattnet sprids.

Översvämninggruppen konstaterar att syftet med denna riskhanteringsplan är att utgöra ett verktyg för att minimera vattendragsriskerna. NTM-centralen deltar i minimeringen av vattendragsriskerna genom att erbjuda hjälp inom ramen för sin budget.

Planering av markanvändningen

Ställningstagande:

Enligt Södra Österbottens förbund bör områdena med översvämningsrisk beaktas i planläggningen. Kompletterande byggande som upprätthåller kulturlandskapet längs åarna, bygghöjder och räddningsvägarnas trafikerbarhet bör beaktas i planläggningen. Lagstiftningen bör ses över såtillvida att översvämningsriskerna skrivs in i byggnadsordningarna. Konsekvenserna av etappplan 3 för revidering av landskapsplanen (bl.a. 15 000 ha ny torvproduktion) när det gäller översvämningsriskerna bör beaktas.

Österbottens förbund konstaterar att planeringen av markanvändningen spelar en stor roll och att riskhanteringsplanerna beaktas i den pågående revideringen av landskapsplanen och i styrningen av den kommunala planläggningen. Åtgärderna i riskhanteringsplanen föreslås utökas med verkställande av markanvändningsplaneringen, eftersom enbart planering inte är tillräckligt. Det är särskilt viktigt att beakta dagvattenfrågorna i översvämningsområdena och i deras närhet.

Österbottens museum framför att områden med översvämningsrisk, där det finns byggnader och byggande planeras, alltid bör generalplaneras. Österbottens museum konstaterar också att det regionala kulturarvet huvudsakligen har beaktats, men betydande landskapsområden av landskaps- och riksintresse har inte beaktats i synnerhet i bedömningen av skyddsåtgärdernas konsekvenser (t.ex. översvämningsvallar, höjningar av vägar och deponering av jord).

Kauhajoki stad konstaterar att staden fortsätter den nuvarande verksamheten för hantering av översvämningsriskerna med hjälp av markanvändningsstyrning och byggnadstillsyn.

Vapo Oy framförde att markägaren ansvarar för markanvändningen i torvproduktionsområdena. Åtgärdsförslagen där torvproducenterna är ansvarsparter/finansiärer är svåra.

Bemötande:

Översvämningsgruppen konstaterar att beaktande av områdena med översvämningsrisk och översvämningsriskerna överensstämmer med de riksomfattande målen för områdesanvändningen. I planeringen av områdesanvändningen och i byggandet bör man följa bestämmelserna i markanvändnings- och bygglagen, varvid man även överväger om byggplatsen är lämplig och bedömer byggandets konsekvenser för den omgivande markanvändningen och miljön. I handledningen om beaktande av översvämningsrisker i byggande som har publicerats år 2014 ges en rekommendation om att året runt bebyggelse borde placeras så högt att den skadas först vid en översvämningsrisk som enligt uppskattning kan inträffa i genomsnitt en gång på 100...200 år (årlig sannolikhet 0,5... 1,0 %). Det är nödvändigt att nya byggnader alltid byggs på den nivå som de nuvarande rekommendationerna föreskriver. Även byggnadernas sårbarhet och t.ex. evakueringsmöjligheterna inverkar på hurdan skydds nivå och vilken bygghöjd som kan tillåtas för byggnaden. Exempelvis för industrialläggningar som behandlar farliga ämnen och i lagerområden bör gränsvärdet vara t.ex. på nivån för en översvämningsrisk som inträffar en gång på 10 000 år (årlig sannolikhet 0,01 %). Dessutom konstaterar översvämningsgruppen att markägaren ansvarar för markanvändningen såväl i torvproduktionsområdet som på övriga objekt.

I planen (kapitel 10.1.1) införs utöver markanvändningsplaneringen att det dessutom är viktigt att även verkställa planeringen. Byggordningen skulle kunna vara ett viktigt verktyg för detta. Dessutom nämns att beaktande av dagvattenfrågorna i översvämningsområden och i deras närhet är viktigt.

Översvämningsgruppen konstaterar att det är svårt att bedöma konsekvenserna av översvämningsvallar, vägförhöjningar och andra liknande åtgärder för landskapsområdena före åtgärderna har planerats lite noggrannare. I planens kapitel 10.1.1 nämns att det är nödvändigt att beakta landskapsområdena.

Kvarhållande av vatten i avrinningsområdet med småskaliga åtgärder

Ställningstagande:

Enligt Södra Österbottens förbund bör kvarhållande av vattnen i avrinningsområdet eventuellt skötas via lagstiftningen. Kvarhållande av vatten bör främjas.

Enligt MTK Södra Österbotten bör kvarhållande av vatten i avrinningsområdena skötas i samarbete med markägarna.

Enligt Vapo Oy används områdena som föreslagits till våtmarker för torvproduktion och det är svårt att bedöma när områdena frigörs. Torvproducenterna kan inte vara ansvarspartners eller finansierare vid utredningen som gäller ändring av områden som tas ur torvproduktionsbruk till områden för kvarhållande av vatten, utan enbart samarbetspartner.

NTM-centralen i Egentliga Finland (fiskerimyndigheten) konstaterar att kvarhållande av vatten i avrinningsområdet är den bästa metoden för att minska översvämningsriskerna. När åtgärderna planeras och verkställs måste konsekvenserna för vattennaturen, fiskbestånden och fiskerihushållningen beaktas. I våtmarker som byggs i torvproduktionsområden som tas ur bruk måste det säkerställas att avrinningsvattnet inte belastar vattendragen som ligger nedanför (närsalter och partiklar).

Österbottens svenska producentförbund framför att åtgärderna i första hand fokuseras på förebyggande åtgärder såsom kvarhållande av vatten och fördröjning av vattenströmningen i avrinningsområdets övre delar. Skogarna är inte lika känsliga för flödesvattnet, varför man i synnerhet i skogsområden bör fördröja vattenflödet i större utsträckning.

Kauhajoki stad anser att kvarhållande av vattnen i källområdena är mycket viktigt när det gäller hanteringen av översvämningsvatten. Utnyttjande av områden som tas ur torvproduktionsbruk för kvarhållande av vatten är en naturlig möjlighet under förutsättning att den ekonomiska förlusten som markägarna förorsakas minimeras. Översvämningsbassängen i Parjanneva torvproduktionsområde är enligt staden en intressant möjlighet. Kvarhållande av vatten i avrinningsområdet med småskaliga åtgärder har betydelse i ett tillräckligt stort område om åtgärden verkställs.

Vid evenemangen för invånarna längs Kyro älv och i enskilda ställningstaganden har det framförts att vatten bör lagras i älvens källflöden avsevärt bättre. Även myr- och skogsdikning bör begränsas och diken i mån av möjlighet täppas till helt och hållet.

Bemötande:

Översvämningsgruppen konstaterar att kvarhållande av flödet i avrinningsområdena med småskaliga åtgärder, såsom områden för kvarhållande av vatten, sedimenteringsbassänger och rördammar, kan inverka på översvämningsriskerna, men om det ska ha betydande effekt fordras rikligt med småskaliga åtgärder. Dylika åtgärder behövs således inom alla markanvändningssektorer. Kvarhållande av vatten bör beaktas redan i planeringen av alla dylika åtgärder.

Skogsdikningarna ökar högsta flödet, dvs. utöver vattenflödet ökar också erosionen och transporten av partiklar till vattendraget nedanför och som en följd av detta blir vattenkvaliteten sämre. Välplanerat återställande av skogsdiken kan bidra både till att hantera översvämningsriskerna och främja vattenvården.

Översvämningsgruppen inför i planen ett förslag om att åtgärder för kvarhållande av vattenflödet vid skogsdikning även bör främjas genom att ändra lagstiftningen.

Översvämningsgruppen konstaterar att NTM-centralen våren 2014 har påbörjat en preliminär utredning om ändring av torvproduktionsområden som tas ur bruk till bassänger för kvarhållande av flödesvattnet. Som långsiktigt mål har översvämningsgruppen ställt upp att ett minst 800 ha stort område ska ändras om till små områden för kvarhållande av vatten. Åtgärderna fordrar omfattande samarbete och att alla parter är aktiva. Markägarnas mål och möjligheten till

kvarhållande av vatten i den fortsatta användningen av områdena bör beaktas redan i planen för efteranvändningen. Ändring av området till bassänger för kvarhållande av vatten bör göras attraktivt för markägarna. Via miljöersättningsystemet för jordbruket är det möjligt att få investerings- och skötselbidrag för att anlägga och upprätthålla våtmarker inom jordbruket. Finansiering för naturvårdsprojekt inom skogsbruket kan under vissa förutsättningar erhållas för att bygga konstruktioner som kvarhåller vatten.

Översvämningssgruppen inför i planen (kapitel 10.1.4) att belastningen på vattendragen nedanför inte får öka i och med åtgärderna för kvarhållande av vatten. Dessutom konstaterar översvämningssgruppen att markägaren ansvarar för markanvändningen såväl i torvproduktionsområdet som på övriga objekt.

Regleringen och skötseln av den

Ställningstagande:

Enligt Södra Österbottens förbund är det motiverat att maximera den nuvarande regleringsvolymen och bygga eventuellt ny regleringsvolym bör även i fortsättningen vara ett alternativ.

Under evenemangen för invånarna längs Kyro älv framfördes att avtappningarna i det övre loppet bör ändras på ett kontrollerat sätt när det är översvämning.

Enligt Storkyro kommun borde avtappningen ändras under perioder med hård köld så att den bidrar till att minska den nuvarande effekten som gör att det blir mera is.

Enligt NTM-centralen i Södra Österbotten (fiskerimyndigheten) bör den lägsta vattenytan i Kyrkösjärvi inte sänkas och inte heller muddring utföras.

Kauhajoki stad framför Ikkelänjärvis rekreations- och naturvärden, varför överlåtelse av området för hantering av översvämningssrisker inte är motiverat (den planerade Sotkabassängen).

Enligt medborgarresponsen skulle Kauhajärvi kunna regleras, vårflödesvattnen borde hållas kvar i sjön ända till slutet av sommaren.

Bemötande:

Översvämningssgruppen anser att förutseende åtgärder för bekämpning av översvämningar är nödvändiga. Översvämningssgruppen konstaterar att det i området av Kyrkösjärvi, Pitkämö, Liikapuro, Kalajärvi och Seinäjärvi är skäl att utföra noggrannare utredningar och fortsätta utvecklingen av regleringen. Under nästa planeringsperiod återkommer man till tilläggsbehovet av regleringsvolymen.

Översvämningssgruppen konstaterar att man bör förbereda sig för snösmältningsflöden genom att sänka de konstgjorda sjöarna redan i god tid innan det uppskattade vårflödet i syfte att skapa volymen. Tillståndsvillkoren som gäller reglering är delvis svårtolkade och de beaktar inte höst- och vårflöden som beror på klimatförändringen. Ansökan som gäller översyn av tillståndsvillkoren för den konstgjorda sjön Liikapuro har lämnats in till regionförvaltningsverket våren 2015.

Översvämningssgruppen anser att ändring av regleringen i Kyrkösjärvi bör genomföras. Genom att öka regleringsvolymen är det möjligt att minska toppflödet under översvämning i området med översvämningssrisk och effekterna av detta sträcker sig ända till området med betydande översvämningssrisk i Ylistaro–Lillkyro.

Översvämningssgruppen konstaterar att den planerade, nya konstgjorda Sotkabassängen i området av Ikkeljärvi inte finns med bland åtgärderna för hantering av översvämningssriskerna. Åtgärdens nytta i förhållande till nackdelarna konstaterades vara små och konsekvenserna för naturen avsevärt negativa. Dessutom är åtgärden dyr och en utmaning i fråga om det tekniska utförandet.

Åtgärdens konsekvenser för naturen konstaterades också vara i konflikt med målen för vattenvården.

Översvämningssgruppen anser att regleringsmöjligheten i Kauhajärvi är intressant och beaktar förslaget i samband med beredningen av följande riskhanteringsprogram.

Ändring av användningen av de invallade områdena i Kyro älvs övre lopp

Ställningstagande:

MTK Södra Österbotten anför att pumpningskostnaderna som översvämningsskyddet medför i de invallade områdena inte får falla på jordbrukarna, utan de ska riktas till staten.

Enligt Österbottens svenska producentförbund orsakar avledande av vatten ut i de invallade områdena stora olägenheter för jordbruket i området och det ökar också närsalts- och partikelutsläppen i ån. Att släppa ut vatten i invallningsområdena bör vara den allra sista möjliga åtgärden.

Enligt Ilmajoki kommuns åsikt borde öppningshöjden för flödesluckorna till invallningsområdena användas med variationsbredden N43 + 40,00...+40,40 m i stället för den nuvarande fixerade tillståndsgården (40,40 m).

Storkyro kommun påminner om att ändring av de invallade områdenas användning bör planeras med beaktande av konsekvenserna för det nedre loppet.

Under evenemangen för invånarna längs Kyro älv framfördes att ansvaret för informationen vid ibruktagnin av invallningsområdena är otydligt och att informationen bör förbättras. Ansvarsparten när det gäller avlägsnande av strandträden upplevs också vara otydlig. Åsikten var att strandträden bör tas bort för att minska översvämningsskrisen.

Bemötande:

Översvämningsskrisgruppen konstaterar att syftet med invallningarna i Kyro älvs övre lopp är att skydda områdets översvämningsskrisliga åkrar mot översvämningar som återkommer ofta. Nuförtiden släpps vatten ut i invallningsområdena vid en översvämning som inträffar mera sällan än en gång på 20 år, dvs. flödesluckorna öppnas när vattnet når höjden N43 +40.00 m i Nikkola. Ändringen av invallningsområdenas användning som framförs i riskhanteringsplanen skulle kunna åstadkomma positiva effekter bl.a. i och med att ersättningar för skördeskador minskar. I och med ändring av invallningsområdets användning skulle det också mindre närsalter och partiklar hamna i vattendraget, eftersom vattnet sköljer invallningsområdet mera sällan än nu.

Översvämningsskrisgruppen understöder Ilmajoki kommuns förslag om att en flexiblere öppningspraxis utreds i stället för den nuvarande fixerade öppningshöjden av flödesluckorna (N43 +40.00 m). I det noggrannare planeringsarbetet kan som centralt alternativ framföras den föreslagna variationsbredden N43 + 40,00 ... +40,40 m.

I invallningsområdet i Kyro älvs övre lopp ansvarar staten för pumpningskostnaderna i enlighet med lagen om skydd av Kyro älv.

Översvämningsskrisgruppen anser att utredningarna och beredningen av tillståndsansökningar i anslutning till ändring av de invallade områdenas användning längs Kyro älv bör inledas som fort som möjligt. I planeringen av ändringen av invallningsområdena utreds bl.a. vallarnas nuvarande höjd, stabilitet och effekter för avloppsvattensystemet och vattendraget nedanför.

Översvämningsskrisgruppen konstaterar att åtgärderna i anslutning till ändring av användningen av de invallade områdena fordrar vattenrättsligt tillstånd. I samband med detta och under planeringen ordnas omfattande samråd och hörande av medborgarna.

Våren 2015 har NTM-centralen inlett ett projekt för översvämningsskrisinformation gemensamt för de tre landskapen. Syftet är att förbättra kommunikationen och informationsflödet vid översvämningsskrisituationer. Responsen som lämnats in beaktas även i projektet.

Översvämningsskydd i Kyro älvs nedre lopp och i deltat

Ställningstagande:

Enligt Korsholms kommun måste planeringen av översvämningsskyddet i Kyro älvs nedre lopp och i Vassorfjärden inledas snabbt. NTM-centralen borde tillsätta en arbetsgrupp i syfte att planera hur översvämningssriskerna ska minskas. Särskild uppmärksamhet bör fästas på viktiga trafikförbindelser som blir ofarbara vid stora översvämningar: riksväg 8 och Mälsorfjärdsvägen.

Korsholms kommun konstaterar att markägarna måste tas med i planeringen och att staten ska ansvara för kostnaderna. Alla åtgärder som görs i avrinningsområdet, vilka syftar till att öka vattenföringen, måste undersökas med tanke på att de inte ökar översvämningssrisken i älvens nedre lopp eller i deltat.

Enligt invallningsbolaget i Kyro älvs nedre lopp bör älvens deltaområde rensas från Vassorfjärden ända till havet.

Enligt Vörå kommun bör planen omfatta hela älvdeltat, trots att det inte hör till det egentliga Kyro älvs avrinningsområde. Älven mynnar ut i Hankmo-Bodöns och Vassor-Maxmo inre skärgård och isproppar som bildas i detta område orsakar översvämning i Kvevlax.

Både vid evenemangen för invånarna och i enskilda ställningstaganden har det framförts behovet av rensningar och muddringar för att förbättra vattenströmningen i Kyro älvs nedre lopp. I enskilda ställningstaganden har det framförts sprängningar av berget nedanför bron i Golkas (Storkyro).

Bemötande:

Översvämningssgruppen konstaterar att det skulle vara skäl att tillsätta en skild arbetsgrupp för underlättande av översvämningssläget i Kyro älvs nedre lopp och i det vidsträckta deltat. I gruppen skulle delta åtminstone representanter för Korsholms kommun, Vörå kommun, områdets markägare, Österbottens förbund och NTM-centralen i Egentliga Finland (fiskerimyndigheten) och NTM-centralen i Södra Österbotten. Gruppen skulle kunna utnämnas av t.ex. Österbottens förbund. NTM-centralen i Södra Österbotten kan ge sakkunnig hjälp och ekonomiskt stöd för planeringen, men NTM-centralen kan inte vara tillståndssökande för det aktuella projektet.

Lokalt skydd av lågt liggande objekt

Ställningstagande:

Österbottens museum konstaterar att i planeringen av objektskydden bör man bedöma objektets värden och söka det bästa alternativet även med avsikt på detta.

Enligt Ilmajoki kommun bör skyddsbehoven hos bostadshus och specialobjekt verkställas med statlig finansiering.

Bemötande:

Översvämningssgruppen inför i planens kapitel 10.2.3 omnämningen om att man vid lokalt skydd av skadeobjekten bör beakta stads-/landskapsbilden och att man i planeringen av objektskydd bedömer objektets värden och söker det bästa alternativet även med avsikt på detta.

Översvämningssgruppen konstaterar att skydd av bostadshus och specialobjekt inte hör till statens förpliktelser, men staten kan i mån av möjlighet understöda vid skyddsåtgärder som har mera vidsträckt betydelse. Dessutom konstaterar översvämningssgruppen att räddningslagen förutsätter att byggnadernas ägare och innehavare förebygger farliga situationer och förbereder sig på att skydda personer, egendom och miljön samt förbereder sig på sådana räddningsåtgärder som man själv aktivt kan tillgripa.

Isproppar och issågning

Ställningstagande:

Regleringsbolaget för Kyro älvs nedre lopp framför att det i planen införs att det även vid Bodstranden bildas isproppar. Bolaget anser att ispropparna ökar översvänningsriskerna och rensningsbehovet i det nedre loppet.

Både vid evenemangen för invånarna och i enskilda ställningstaganden har utrustningen som används för issågning och platserna där isen sågas kritiserats. Man föreslår nya sågningsplatser och att strandisen söndras samt att det skapas ett område där isen kan stanna en längre tid och smälta ner. Trädens skuggande effekt har begrundats och för att isen ska smälta snabbare föreslås att det sprids ut någon mörk substans på isen (t.ex. mörk kalk eller sand). I kommentarerna konstateras att det behövs en lätt såg som även kan användas på tunnare is.

Bemötande:

Översvänningsgruppen inför isproppsplatsen vid Bodstranden i Korsholm i planen.

Översvänningsgruppen konstaterar i planens punkt 10.3.4 att issågning är nödvändigt i samband med de värsta isproppsplatserna. Nationellt bör det utvecklas en lätt såg som kan röra sig på tunna isar. Dessutom konstaterar översvänningsgruppen att förslaget om en bassäng för kvarhållande av isen är intressant och lägger till ett omnämmande av saken i planens punkt 10.3.4.

Myndigheternas samarbete och beredskapsfrågor

Ställningstagande:

Enligt Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finlands utlåtande bör samarbetet mellan myndigheterna och det ofördröjda informationsflödet mellan aktörerna och medborgarna utvecklas. De operativa aktörerna, räddningsverket och NTM-centralen bör utveckla övningssystemen, med vilka de olika förvaltningssektorerna såväl i kommunerna som i regionförvaltningen aktiveras. Man bör på förhand säkerställa att åtminstone alla regionens myndigheter har omedelbar information om förändringarna vid en översvämningssituation.

Korsholms kommun konstaterar att det på riksnivå finns behov av en tvåspråkig handbok som beskriver åtgärder som förebygger översvämningar och efteråtgärder som översvämningar medför.

Södra Österbottens räddningsverk konstaterar att det för översvännings-, ispropps- och stöpisituationer samt rasrisken vid vallarna införs ett omnämmande att NTM-centralen ger sakkunnig hjälp i enlighet med beredskapsplanen för översvänningsbekämpningsarbeten. I beredskapsplanen bör man fastställa de vattendrag där NTM-centralen är innehavare av tillståndet eller vattenkonstruktionen. Man bör på förhand reda ut följande saker: behövlig maskinutrustning och kontaktuppgifter, vem som utför sprängarbeten och handlingsberedskapen, personalresurs som är kapabel till fältverksamhet, kommunikationsplan, information och schema över myndighetssamarbetet.

Österbottens räddningsverk påpekar att de frivilliga brandkårerna bör tas bort ur beskrivningen av räddningsverkets område.

Korsholms kommun konstaterar att den kan förbättra beredskapsplanen i fråga om hantering av översvänningsrisker och kommunen deltar gärna i åtgärder som ökar beredskapen.

Bemötande:

Översvämningsgruppen konstaterar att den regionala och riksomfattande lägesbilden och anslutande myndighetssamarbete måste upprätthållas och övas regelbundet.

Översvämningsgruppen rekommenderar att det varje år ordnas samarbetstillfällen för myndigheterna åtminstone enligt nuvarande praxis.

I planen föreslås som åtgärder älvspecifika storolycksövningar i områdena med översvämningsrisk i Österbotten och Södra Österbotten.

Översvämningsgruppen anser det vara viktigt att det reserveras tillräckligt med resurser för översvämningsinformation och att informationen förmedlas så effektivt som möjligt.

Översvämningsinformationsprojektet som inleddes år 2015 förser förhoppningsvis arbetet med goda verktyg.

Översvämningsgruppen konstaterar att det i planen införs ett omnämmande att NTM-centralen ger sakkunnig hjälp i enlighet med beredskapsplanen för översvämningsbekämpningsarbeten. I planen tilläggs också att man bör fastställa de vattendrag där NTM-centralen är innehavare av tillståndet eller vattenkonstruktionen. I plantexten införs också ett omnämmande att följande saker bör utredas på förhand före översvämnings: behövlig maskinutrustning och kontaktuppgifter, vem som utför sprängarbeten och handlingsberedskapen, personalresurs som är kapabel till fältverksamhet, kommunikationsplan, information och schema över myndighetssamarbetet.

I beskrivningen av Österbottens räddningsverks område tas de frivilliga brandkårerna bort från planens punkt 10.5.1.

Övriga kommentarer**Ställningstagande:**

I responsen från evenemangen för invånarna och i enskilda ställningstaganden föreslås att bergströskeln under bron i Golkas sprängs, Voitbyforsen rensas, Vähäjoki muddras och att diket i Kuljunsaaari öppnas. I responsen framförs också höjning av nya och befintliga vägar (bl.a. åkervägen vid Malkakoski). Höjning av Lillkyrovägen har å sin sida ansetts förvärra översvämningsarna i Skatila.

Enligt medborgarresponsen bör det byggas en förbitappningsfåra från Pakokylä till Sotajoki i Ilmajoki och Hyypänjokidalen bör användas som bassäng för lagring av flödesvatten i Kauhajoki.

I Jalasjoki bör de igenväxta problematiska platserna som gör vattenströmningen långsammare muddras och vattenströmningen i älven bör ökas på avsnittet Jalasjärvi-Kurikka.

Kauhajoki stad framförde att översvämningskyddsprojektet i Kainastonjoki ås nedre lopp bör genomföras.

Enligt NTM-centralen i Egentliga Finland bör åtgärder som bearbetar fårorna inte användas för översvämningskydd i det fortsatta planeringsarbetet.

Vasa Elektriska Ab har anmärkt på gammal information i tabell 13.

Bemötande:

Översvämningsgruppen anser att det är viktigt att översvämningskyddsprojektet i Kainastonjoki ås nedre lopp genomförs i snabb takt och konstaterar vidare att det är av central betydelse att hitta finansiering för projektet.

I planens tabell 13 korrigeras de uppdaterade uppgifterna om kraftverket i Hiirikoski.